

CaritasNYT

#1 marts 2024

Fasteindsamlingen 2024:
**Hjælp 1375 børn i Bangladesh
med at komme i skole**

Caritas
Danmark

CaritasNYT

#1 marts 2024

Redaktør/ansvarshavende

Peter Christian Rude
pcr@caritas.dk

Bidragssydere

Jonas André Sørensen,
Maria Krabbe Hammershøj
og Peter Christian Rude

Forside- og bagsidebillede

Caritas Internationalis

Grafisk design

Rasmus Eckardt

Trykoplæg: 2.200

ISSN: 13978578

Redaktionen af Caritas Nyt #1
blev afsluttet den 1. marts

Udgivelse

Caritas Nyt sendes til alle Caritas'
bidragydere og samarbejdspartnere.
Adressecændring eller afmelding:
caritas@caritas.dk eller tlf. 38180000
Caritas' kontonummer: 7132 2319477

Udgiver

Caritas Danmark
Gammel Kongevej 15, 3
1610 København V.
E-mail: caritas@caritas.dk
Generalsekretær:
Maria Krabbe Hammershøj
Bestyrelsesformand:
Christa Bonde

Læs mere om Caritas Danmark:
caritas.dk

Caritas Danmark arbejder solidarisk
for og med mennesker med henblik på
at fjerne nøden og dens årsager.
Caritas Danmark er medlem af Caritas
Internationalis (CI) – Den katolske Kirkes
humanitære organisation for udvikling og
nødhjælp. 162 nationale Caritas-
organisationer er medlemmer af CI.

Kære læser

Som den katolske kirkes hjælpende hånd er vores hovedopgave i Caritas Danmark at løfte hele samfund ud af fattigdom gennem bæredygtig udvikling. De seneste år har Ruslands invasion i Ukraine og krigen mellem Israel og Hamas i Det Hellige Land dog i nogen grad forskubbet denne fokus.

Sideløbende med udviklingsprojekterne har vi brugt en stadig større del af vores ressourcer på at støtte konkret nødhjælpsarbejde ude i felten, der har til formål at redde liv nu og her. Det er noget, som vi naturligvis er stolte af at kunne bidrage til, men det kan godt føles som et langt sejt træk, al den stund der ikke er nogen umiddelbar udsigt til fred de pågældende steder.

Men hjælpen virker. Som min kollega, generalsekretæren for Caritas Ukraine, Tetiana Stawnychy, for nylig fortalte mig, kan den hårdtprøvede civilbefolkning i landet virkelig mærke, at vi fortsat beder for dem og er solidariske med dem.

Som kristne har vi også en forpligtelse til ikke at lade os slå ud, men turde holde fast i håbet. Det er der god grund til at huske på i fasten, hvor vi kigger frem mod Jesu opstandelse påskemorgen, der mere end noget andet beviser, at der er lys for enden af tunnelen. At livet i sidste ende vil sejre over døden.

Derfor varmer den fortsatte støtte i vores trofaste bagland til de mange nødlidende i Ukraine og Gaza mit hjerte. Samtidig er jeg glad for denne faste at præsentere et mere klassisk udviklingsprojekt, som vi samler ind til på vegne af bispedømmet. Det gælder 41 skoler, som Caritas driver i afsidesliggende områder af Bangladesh, men som nu er lukningstruede på grund af manglende finansiering.

De 1375 børn, der går på skolerne, står dermed til at gå glip af muligheden for at få en uddannelse. Det er synd, for på den måde bliver de holdt fast i en prekær livssituation. Ligesom deres forældre vil de skulle føre en tilværelse som fattige bønder, hvor de kun lever af deres eget landbrug og af overskuddet fra de få afgrøder, som det lykkes dem at sælge.

Ved at støtte fasteindsamlingen er du med til at sikre den fortsatte drift af skolerne og dermed give børnene en bedre fremtid. Jeg håber, at du vil bakke op om indsamlingen, og ønsker dig og dine nærmeste en velsignet fastetid.

Maria Krabbe Hammershøj

Generalsekretær,
Caritas Danmark

Køb et lys – og støt årets fasteindsamling

Indtægterne fra salget af lys går til
at hjælpe børn af oprindelige folk i
Bangladesh med at komme i skole.

Stort lys: 65 kr.

Kan købes på pastoral.dk og i
menigheder i hele bispedømmet.

Caritas-drevet skole gør en stor forskel for børn i afsidesliggende landsby i Bangladesh. **Uden støtte står den til at lukke**

Siden 1997 har Caritas stået for driften af en skole i landsbyen Wakrau Para. For de lokale børn er den et symbol på en bedre fremtid. Men nu er den – og 40 andre skoler som den – truet af lukning på grund af manglende finansiering.

10-årige Champas øjne stråler af glæde og en tørst efter uddannelse. Hun drømmer om en bedre fremtid på den anden side af de bakker, der omkranser hendes landsby, Wakrau Para. Den ligger isoleret af jungle dybt inde i det bjergrige Bandarban-distrikt i den sydøstlige del af Bangladesh.

Her lever i alt 47 familier fra den etniske tripura-befolkningsgruppe i stor fattigdom. De bor i bambushytter uden indlagt vand og el og ernærer sig ved landbrug og ved at sælge de få afgrøder, som de har i overskud. Tre måltider om dagen er en sjældenhed. Det er også en sjældenhed, at områdets børn får en uddannelse. Den nærmeste offentlige skole ligger

10 kilometer væk. For at nå den skal Champa og de andre børn i landsbyen begive sig gennem et bakket terræn uden egentlige veje og sejle med en båd.

Caritas-skole lyser som et fyrtårn af håb

Transporten til skolen er så tidskrævende, at børnene ikke kan hjælpe med i hjemmet, hvilket der er behov for. Heldigvis har Caritas siden 1997 drevet en skole i området, der lyser som et fyrtårn af håb for børn som Champa, der godt er klar over, at årene på skolebænken åbner for nogle nye muligheder. Nogle af de tidligere elever på skolen har for eksempel taget en videregående uddannelse, efter de har bestået de

Årene på skolebænken åbner for nogle nye muligheder. Nogle af de tidligere elever på skolen har taget en videregående uddannelse, efter de har bestået de afsluttende eksaminer. Foto: Caritas Bangladesh.

afsluttende eksaminer. Og skolens nuværende lærer er selv tidligere elev.

Caritas driver i alt 51 skoler i afsidesliggende områder i Bangladesh. Dog vajer skolernes fremtid usikkert i vinden. Som følge af manglende finansiering er skolen i Wakrau Para og 40 af de andre skoler, som Caritas driver, nemlig truet af lukning. Det bringer ikke blot Champas drøm om at få en uddannelse i fare, men gør også fremtiden usikker for de kommende generationer, der risikerer at blive låst fast i fattigdom. Ved at give et bidrag til bispedømmets fasteindsamling er du med til at sikre Champa og 1374 andre elever som hende en uddannelse.

10-årige Champa er en af de glade elever på skolen, der lige nu står til at lukke, hvis ikke den modtager den nødvendige finansielle støtte. Foto: Caritas Bangladesh.

Den ser måske ikke ud af meget, men for børnene i Wakrau Para er den lokale, Caritas-drevne skole symbolet på en bedre fremtid. Foto: Caritas Bangladesh.

Maria Krabbe Hammershøj sammen med generalsekretæren for Caritas Jordan, generalsekretæren for Caritas Syrien og generalsekretæren for Caritas MONA (Caritas-konføderationens regionale sekretariat for Mellemøsten og Nordafrika). Foto: Caritas Danmark.

Generalsekretær i Caritas Danmark: "Krigen i Gaza påvirker hele regionen"

Vores generalsekretær, Maria Krabbe Hammershøj, tog i begyndelsen af året til Jordan for at deltage i et regionalt krisemøde om den humanitære situation i Gaza. Her fortæller hun om sine oplevelser.

I Caritas Danmark arbejder vi i verdens konfliktzoner, og det ligger i krigens natur, at den ikke holder sig inden for nationale grænser. For eksempel handler vores indsats for ofre for krigen i Ukraine ikke kun om de internt fordrevne i Ukraine, men også om de ukrainere, der er flygtet ud af landet til Moldova, Rumænien og Danmark.

På samme måde handler krigen i Gaza ikke kun om Gaza. Den handler også om konsekvenserne for de 2,2 millioner palæstinensiske flygtninge, der allerede bor i Jordan, om den tillægskrig, der foregår mellem Israel og Hizbollah i Libanon, og de

bombninger, som Israel foretager i Syrien, samt hvordan Egypten allerede har cirka 500.000 flygtninge fra primært Sudan og derfor ikke bare åbner grænsen til Gaza. For bare at nævne nogle få af de afledte problemstillinger af krigen mellem Israel og Hamas.

Vores Caritas-søsterorganisationer indkaldte derfor til koordinerings- og krisemøde i Mellemøsten i begyndelsen af januar. Vi hørte fra blandt andre Caritas Jerusalem (som er i Gaza og på Vestbredden), Caritas Libanon, Caritas Jordan og Caritas Syrien. De fortalte hver især, hvad situationen er i deres lande, og

"Vi kan ikke forestille os en fredelig fremtid uden fredelige mennesker. Der er mennesker med god vilje på begge sider," udtalte msgr. Dal Toso, der er nuntius for Jordan, under mødet. Her ses han sammen med generalsekretæren for Caritas Jordan, generalsekretæren for Catholic Relief Services (Caritas USA) og generalsekretæren for Caritas MONA. Foto: Caritas Danmark.

hvad de har brug for af støtte fra deres søsterorganisationer. I alle nødhjælpssituationer er en professionel analyse og koordinering central for at lykkes med at hjælpe flest mulige mennesker og for at undgå at forværre situationen.

Da det som en følge af krigen i Gaza er svært at rejse i regionen, mødtes vi hos rosenkranssøstre uden for Amman i Jordan. I mødet deltog også nuntius for Jordan, dvs. Vatikanstatens ambassadør, samt repræsentanter fra det jordanske civilsamfund, som dels har stor erfaring med de mange palæstinensiske flygtninge, som er kommet til Jordan

under tidligere krige, og som dels, via naboskabet til Vestbredden, er optaget af, hvordan nødhjælpen kan nå frem over grænsen til Israel.

Solidaritet med krigens ofre

Fra Caritas Danmark deltog Cecilie Winther, vores internationale chef, og jeg selv. Det var et rørende møde, da alle i regionen selvfølgelig er dybt påvirkede af krigen på mange forskellige måder i deres daglige og personlige liv. Fra Caritas Danmark kunne vi først og fremmest medbringe vores solidaritet, vores bønner og den økonomiske opbakning, som baglandet så rundhåndet har støttet med.

I den store Caritas-familie er Caritas Danmark selvfølgelig en lille organisation, men vores indflydelse er stor, fordi vores solidaritet med ofrene for verdens krige er så tydelig i modtagerlandene. Som en af de berørte deltagere sagde til mig på mødet: "Nogle gange forstår jeg ikke, hvordan det er muligt, at vi bliver ved med at stå op og kæmpe videre for menneskenes liv, men så kan jeg mærke, at det er, fordi I beder for os. Det er det, der holder os stående."

Et år efter jordskælvet i Tyrkiet og Syrien: "Hjælpen fra Caritas og vores naboer var det eneste, der holdt os i live"

Jordskælvet den 6. februar sidste år berørte millioner af mennesker i Tyrkiet og Syrien.
Foto: Caritas Syrien.

For millioner af mennesker i Tyrkiet og Syrien ændrede alting sig efter jordskælvet sidste år. Midt i en ulykkelig situation trådte Caritas til med livreddende nødhjælp.

Mandag den 6. februar 2023 blev det sydlige og centrale Tyrkiet og det nordlige og vestlige Syrien ramt af et kraftfuldt jordskælv. I alt omkom over 60.000 mennesker i de to lande som følge af jordskælvet, og utallige familier stod fra den ene dag til den anden uden tag over hovedet. Der gik heldigvis ikke lang tid, før de lokale Caritas-organisationer kunne træde til med livreddende nødhjælp i form af fødevarer, rent drikkevand, tøj, tæpper, hygiejneartikler og andre basale fornødenheder.

"Vi havde ikke kunnet overleve uden hjælpen fra Caritas og vores naboer," fortæller Kamile fra Tyrkiet, der et år efter jordskælvet stadig bor i et telt sammen med sin mor og

sine små søskende på henholdsvis syv, seks og tre år. "Før jordskælvet boede vi i et rigtigt hus. Men nu har vi mistet alt. Gud ske tak og lov for vores naboer, der gav os et varmeapparat. Det lykkedes os kun at få nogle pudder og tæpper ud af ruinerne af vores hjem."

"Vi har ingen penge," fortæller hun videre. "Ingen i min familie kan arbejde. Jeg har rygmarvsbrok, min mor er syg, og min far er død." Selv om situationen kan virke håbløs, glæder Kamile sig ikke desto mindre over den støtte, som hun har modtaget fra sine omgivelser: "Vi har fået bleer og en kørestol af Caritas, og nogle af vores venner har hjulpet os med at skaffe mad, sko og tøj."

"Vi havde ikke kunnet overleve uden hjælpen fra Caritas og vores naboer," fortæller Kamile fra Tyrkiet, der siden jordskælvets har boet i et telt sammen med sin syge mor og sine små søskende. Foto: Caritas Tyrkiet.

På grund af jordskælvets var Yasmine tvunget til at forlade sit hjem sammen med sin mand og sine stedbørn. "Vi modtog dåsemad, hygiejneartikler og noget tøj fra Caritas i Syrien," siger hun. Foto: Caritas Syrien.

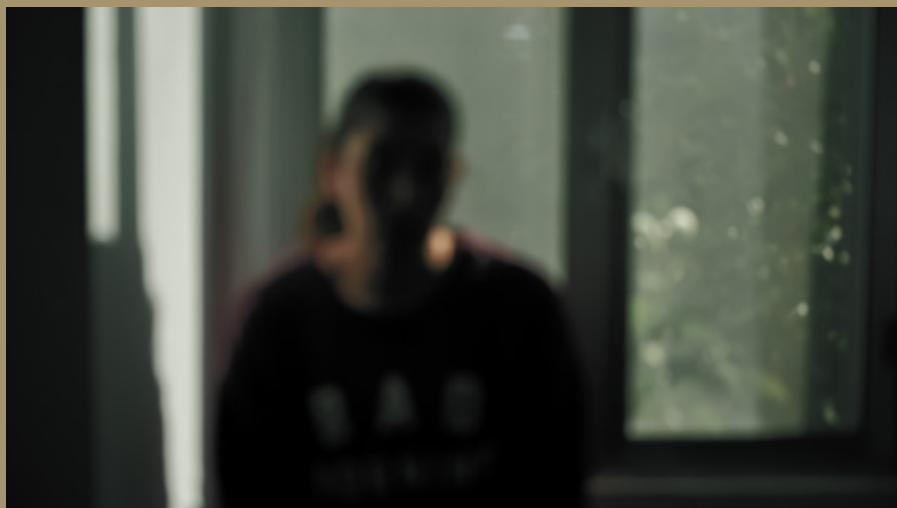
For Yasmine, der bor i Aleppo sammen med sin mand og sine tre stedbørn, har støtten fra Caritas også været altafgørende. "Vi modtog dåsemad, hygiejneartikler og noget tøj fra Caritas i Syrien," siger hun. "Støtten kom på et ideelt tidspunkt, hvor vi på grund af efterskælvets ikke kunne opholde os i vores hjem."

Siden den 6. februar sidste år har Caritas-organisationerne i Tyrkiet og Syrien hjulpet tusindvis af jordskælvs-ofre som Kamile og Yasmine. Vores trofaste bagland har generøst støttet det nødvendige arbejde med 530.000 kr.

Hurtigt efter jordskælvets trådte Caritas til med livreddende nødhjælp. Foto: Caritas Syrien.

Jamila søgte tilflugt fra sin voldelige mand på Caritas' krisecenter. Nu har hun genvundet kontrollen over sit liv

En del af formålet med opholdet på centeret er at styrke kvindernes selvstændighed. "Tidligere var jeg bekymret for, om jeg kunne sikre mine børn et anstændigt liv. Det er jeg ikke længere, fordi jeg er blevet bedre i stand til at tage vare på mig selv," siger Habbouba. Foto: Caritas Libanon.

Vold mod kvinder udgør en af de stærkeste barrierer for, at kvinder kan deltage i samfundet på lige fod med mænd. Med støtte fra Danida er vi i Libanon med til at drive et af Caritas Libanons krisecentre for kvinder, der har været udsat for kønsbaseret vold.

Efter i lang tid at have boet sammen med en voldelig mand besluttede Jamila sig en dag for at stikke af fra ham. Sammen med sine børn ankom hun til et krisecenter for kvinder, der har været udsat for kønsbaseret vold, som vi med støtte fra Danida og sammen med Caritas Libanon driver i Libanon. "Jeg var så udmattet, da jeg ankom til centeret. Ingen ord kan beskrive det, som jeg gennemgik. Socialarbejderne på centeret spurgte, hvad jeg havde brug for. Jeg svarede, at jeg blot havde brug for at sove," fortæller hun.

Jamilas historie er desværre langt fra enestående. Mange kvinder i Libanon bliver rutinemæssigt udsat for vold, blot fordi de er kvinder. Ofte er det en partner eller en slægtning, der lægger hånd på dem inden for det, der skulle være hjemmets trygge vægge. "Jeg udholdt syv års pinsler, før jeg flygtede fra min mand sammen med mine børn," fortæller Habbouba, der ligesom Jamila har søgt tilflugt på Caritas' krisecenter, hvor cirka 20 kvinder bor sammen med deres børn. "Vi nåede ikke engang at tage nogen af vores ejendele med os."

På krisecenteret modtager kvinderne undervisning inden for landbrug i den have, der er tilknyttet centeret. "Jeg synes, at det er mentalt afslappende at være i haven," fortæller Jamila. Foto: Caritas Libanon.

Havearbejde fremmer mental velvære

På krisecenteret kan kvinderne få psykologisk førstehjælp, omsorg og retshjælp. De har også mulighed for at modtage undervisning, der har til formål at forbedre deres færdigheder inden for landbrug og skrædderi, så de er bedre rustede til at finde sig et arbejde, når de fraflytter centeret. Det sker blandt andet ved, at de arbejder i den have, der er tilknyttet centeret.

Kvinderne modtager betaling for deres indsats, der forsyner centeret med friske, økologiske grøntsager. Samtidig

bliver de introduceret til forskellige landbrugsmetoder. De fortæller, at den tid, som de bruger i haven, gør det nemmere for dem at håndtere traumer og negative tanker og styrker deres selvsikkerhed og selvstændighed.

"Jeg synes, at det er mentalt afslappende at være i haven, udover at det er rart med pengene, som jeg tjener. Når jeg forlader centeret, vil jeg bruge dem til at støtte min familie," fortæller Jamila. "I løbet af mit ophold på centeret har jeg tilegnet mig forskellige færdigheder, såsom at strikke, at sy og lave havearbejde," supplerer

Habbouba. "Tidligere var jeg bekymret for, om jeg kunne sikre mine børn et anstændigt liv. Det er jeg ikke længere, fordi jeg er blevet bedre i stand til at tage vare på mig selv."

For at beskytte kvinderne befinder krisecenteret sig på en hemmelig adresse. Af samme grund er Jamila og Habbouba opdigtede navne. Deres rigtige navne er kendt af Caritas Libanon. Inden for det kommende år vil vi sammen med Caritas Libanon udvide indsatsen på krisecenteret, så den også inkluderer kvinder, der har været udsat for trafficking.

Skolehaver baner vejen for en mere bæredygtig fremtid

Med en ekstrabevilling fra Danida har vi sammen med vores lokale partnere i Uganda etableret to skolehaver i henholdsvis den nordlige og den sydlige del af landet. Haverne er læringscentre, hvor eleverne og deres forældre bliver præsenteret for klimasmarte løsninger i landbruget.

Det er på mange måder blevet sværere at være bonde i Uganda. Som en konsekvens af klimaforandringerne er sæsonerne blevet ustabile, og det gør det vanskeligt at forudse, hvornår der for eksempel skal sås. For at de mange småbønder i landet står bedre rustede til en omskiftelig fremtid præget af langvarige perioder med nedbør eller tørke, er der altså brug for nytænkning i landbruget.

De sidste 20 år har vi sammen med vores lokale partnere i Uganda haft fokus på at forbedre vilkårene for småbønder, blandt andet ved at organisere dem i kooperativer, hvorved de kan springe mellemhandlere over, købe maskineri til at forarbejde deres afgrøder og opnå økonomiske

fordele. For at styrke deres klimatilpasning har vi det forgange år med en ekstrabevilling fra Danida udvidet vores udviklingsprogram med etableringen af to skolehaver i henholdsvis Bidi Bidi-flygtningebosættelsen i den nordlige del af landet og i Rakai i den sydlige del af landet.

Skolehaver som udendørs klasselokaler

I skolehaverne bliver de bedste metoder inden for bæredygtigt landbrug udstillet. Det kan for eksempel være vertikal plantedyrkning eller ved at cirkulere vandet i en fiskedam gennem et højbed, før det vender tilbage til fiskedammen. Derved renses vandet, planterne får næring, og man undgår vandspild.

De katolske skoler ejer som regel nogle hektarer land, som kan bruges til skolehaver. Her ses skolehaven i Rakai i den sydlige del af Uganda. Foto: Brian Nkuubi, Community Integrated Development Initiatives (CIDI).

Skolebørnenes forældre har ydet frivilligt arbejde i forbindelse med jordbearbejdning, opsættelse af hegn og konstruktion af bure og fortsætter med at være aktive i havernes drift. Foto: Brian Nkuubi, Community Integrated Development Initiatives (CIDI).

Skolehaverne udstiller de bedste metoder inden for bæredygtigt landbrug. For lokalsamfundene er de en kilde til inspiration og læring. Foto: Brian Nkuubi, Community Integrated Development Initiatives (CIDI).

◀ Skolebørnene er ellers vilde med haverne, der fungerer som udendørs klasselokaler. Her lærer nogle af børnene, hvordan man dyrker auberginer. Foto: Brian Nkuubi, Community Integrated Development Initiatives (CIDI).

Programkoordinator Lars Møller i sommeren 2023, da de første spadestik til skolehaverne blev taget. Foto: Brian Nkuubi, Community Integrated Development Initiatives (CIDI).

For lokalsamfundene, der mestendels består af småbønder, er haverne en kilde til inspiration og læring. For skolebørnene er de en slags udendørs klasselokaler. Når skolebørnene for eksempel opmåler jordlodder, bruger de metoder fra matematikfaget. Dyrkning af grøntsager og opdræt af dyr, heriblandt kaniner, fjerkræ og svin, går på samme måde fint i spænd med læseplanen i biologi. Skolebørnenes forældre har ydet frivilligt arbejde i forbindelse med jordbearbejdning, opsættelse af hegn og konstruktion af bure.

Et andet aspekt ved skolehaverne er, at produktionen i haverne hver dag kan levere råstof til et varmt måltid

mad, hvilket både gør skolebørnene mætte og sunde og styrker deres indlæring. Overskuddet fra salget af de produkter, der bliver til overs, bruges til at sikre den fortsatte drift af haverne.

Skolehaverne er allerede blevet mødt med interesse fra såvel lokalpolitikere som den ugandiske regerings konsulenttjeneste inden for landbrug, skovbrug og fiskeri. Vi håber på sigt at kunne udbrede skolehaverne til alle regionerne i det østafrikanske land.

På Færøerne var franciskanersøstrene ved Mariukirkjan i Tórshavn med til at uddele julehjælp. Foto: menigheden i Tórshavn.

Uddeling af julehjælp gav økonomisk trængte familier en håndsrækning i en presset tid

660.000 kr. Det var så mange penge, som vores bagland bidrog med til adventsindsamlingen. Den gik i 2023 til at give økonomisk trængte familier i Danmark, Grønland og på Færøerne en håndsrækning i en presset tid op til jul.

Uddelingen af julehjælp fandt sted i vores migranthus i København og hos menighederne i Aarhus, Esbjerg, Sønderborg, Tórshavn og Nuuk. Og den fandt på et tørt sted.

Som pastor Benny Blumensaat, der er sognepræst i Sankt Nikolaj Kirke i Esbjerg, skrev til os: "I mine 26 år som sognepræst har jeg oplevet et stigende antal enlige såvel som familier, der beder om julehjælp. Jeg er derfor taknemmelig for, at vi også i Esbjerg kan være med til at uddele julehjælp til de mange mennesker, der har svært ved at få økonomien til at hænge sammen."

Vores dedikerede frivillige i de forskellige sogne spillede en afgørende rolle

ved at sørge for, at uddelingen af julehjælpen forløb glat. De mødte alle med et smil, og på Færøerne kørte de endda ud med julehjælp til dem, der ikke selv havde mulighed for at hente den.

I alt fik 450 familier julehjælp, hvilket svarer til godt 1800 personer. Julehjælpen bestod af et gavekort til en af de store supermarkedskæder foruden noget julepynt og juleslik.

Modtagerne af julehjælp var både katolikker og ikke-katolikker.

Vi er meget taknemmelige for de mange bidrag til indsamlingen og for opbakningen ude i menighederne.

- ▲ Krist Konge Kirke i Nuuk var pyntet til den store guldmedalje, da julehjælpen nåede til Grønland. Foto: menigheden i Nuuk.

- Selvi var en af dem, der modtog julehjælp i vores migranthus i København. Hun er mor til tre og førtidspensionist. Hun plejede at have udgifter på cirka 4.000 kr. om måneden til mad, men på grund af det seneste års prisstigninger er det beløb steget til 6.000 kr. "Det er virkelig et nyttigt tilbud," siger hun om julehjælpen. "Der er flere og flere, som har svært ved at få økonomien til at hænge sammen." Foto: Caritas Danmark.

Alle modtagerne af julehjælpen fik også en håndskreven julehilsen fra Caritas. Foto: Caritas Danmark.

Fasteindsamlingen 2024: Hjælp 1375 børn i Bangladesh med at komme i skole

41 skoler i afsidesliggende områder i Bangladesh er lukningstruede. 1375 børn af oprindelige folk risikerer at miste muligheden for at få en uddannelse.

Giv et bidrag til årets fasteindsamling og vær med til at holde skolerne åbne og sikre børnenes fremtid.

